

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžk/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200289
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4019200289.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): NUBIUM, s.r.o., Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, 949 01 Nitra, za účasti: Mesto Nitra, Štefánikova trieda 60, 949 01 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/014057-2 zo dňa 21.03.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/38/2019-126 zo dňa 8. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a.

II. Účastníkom konania a ďalšiemu účastníkovi konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/014057-2 zo dňa 21.03.2019 v spojení s opravou č. OU-NR-OVBP2-2019/014057-3 zo dňa 25.03.2019, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu mesta Nitra č. 128/2018-013-Re zo dňa 23.11.2018 o zastavení konania o zmene doby trvania reklamnej stavby.

2. Správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (bod 23 napadnutého rozsudku) uviedol, že v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 11S/42/2019 bolo predmetom prieskumu taktiež rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa, ktoré boli vydané na základe žiadosti, resp. odvolania totožného žalobcu. V oboch žalobách bola zo strany žalobcu použitá zhodná argumentácia, obe právne veci sú skutkovo totožné, obe podania žalobcu vychádzali z jednej zmluvy o nájme, pričom jediným rozdielom v týchto veciach je ten, že reklamné stavby, u ktorých podával žalobca žiadosť o zmenu doby jej trvania, sa nachádzali na rôznych pozemkoch.

3. Tak ako v konaní sp. zn. 11S/42/2019 ani v tomto konaní nebolo možné akceptovať argumentáciu žalobcu, a to s poukazom na závery, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/42/2019-148 zo dňa 09.09.2020 (bod 24 napadnutého rozsudku). Správny súd preto poukázal na

skutkové a právne závery vyššie uvedeného rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil, a preto v zmysle § 140 SSP na tieto v celom rozsahu poukázal (bod 22 napadnutého rozsudku).

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

4. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného (vrátane opravného rozhodnutia) v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

5. Poukázal na odôvodnenie krajského súdu v bode 31 rozsudku č.k. 11S/42/2019-148 v nadväznosti na bod 24 rozhodnutia správneho súdu týkajúceho sa toho, že správne orgány nenahrádzajú činnosť civilných súdov a namietal, že krajský súd nesprávne aplikoval § 137 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) - (ďalej aj ako „stavebný zákon“), ako aj článok 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa názoru sťažovateľa žalovaný neaplikáciou § 137 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov totiž nahradil činnosť všeobecného súdu svojou činnosťou a tak prejedlikoval rozhodnutie civilného súdu v občianskoprávnej otázke (otázka existencie/zániku/obnovy nájmu). Ďalej namietal, že správne orgány neposudzovali ani to, že by tu otázka sporu o akejkoľvek občianskoprávnej námietke bola a bez ohľadu na obsah spisu o takej otázke rozhodli, čo je zrejmé aj z ich odôvodnení. V tejto súvislosti uviedol, že správne orgány posudzovali aplikáciu § 676 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“) v znení neskorších predpisov, čo vo svojom dôsledku považoval správny súd za správny postup pri hodnotení dôkazov, a to napriek tomu, čo uvádza v prvej časti bodu 31 svojho odôvodnenia. Správny súd považoval postup podľa § 137 stavebného zákona za neopodstatnený a neefektívny, pričom z citácie je prekvapivo zrejmé, že správne orgány v správnom konaní sledujú, aby bola zaistená správna aplikácia hmotného práva.

6. Predpoklad, že len podanie žaloby ďalším účastníkom je dôvodom pre neunesenie dôkazného bremena sťažovateľa k trvaniu nájmu predstavuje prejedlikovanie rozhodnutia civilného súdu a taký postup správnych orgánov, ktorý bezdôvodne celkom eliminuje možnosti zamietnutia civilnej žaloby pre jej nedôvodnosť alebo dokonca zastavenie konania z dôvodu späťvzatia ďalšieho účastníka. Podľa názoru sťažovateľa, rozhodnutie správneho súdu stotožňujúce sa v druhej časti bodu 31 odôvodnenia s argumentáciou žalovaného je buď nesprávnym alebo neúplným právnym posúdením viacerých otázok vyplývajúcich z povinností správnych orgánov podľa § 137 stavebného zákona a/alebo v spojení s § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorú by správny súd nemal pripustiť. Z vyššie uvedených dôvodov podľa sťažovateľa správny súd nesprávnym procesným postupom v podobe nepreskúmateľného odôvodnenia rozhodnutia zasiahol do práva sťažovateľa na spravodlivý proces, ktoré zložkou je aj presvedčivé a pre priemerného adresáta pochopiteľné odôvodnenie rozhodnutia.

7. Pokiaľ správny súd z obsahu administratívneho spisu vyvodil, že žiadosť sťažovateľa nebola úplná, podľa jeho názoru sa stotožnil s postupom správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného, ktorý vyslovil názor a predpisoval, že je potrebné doložiť doklad o existencii práva, napriek tomu, že zákon netreba dokazovať. Podľa sťažovateľa mal byť uplatnený postup podľa § 137 stavebného zákona, pričom z popisu priebehu konania správnym súdom vyplýva, že konanie začaté bolo a žiadosť pre konanie o predĺžení trvania reklamnej stavby bola úplná a s ohľadom na obsah zákona postačujúca.

8. Závery správneho súdu podľa názoru sťažovateľa nekorešpondujú s obsahom administratívneho spisu, ktorý zjavne neobsahuje všetky podklady a nebol predložený v riadne vedenej a úplnej podobe, najmä v časti spisu pred správnym orgánom prvého stupňa. Obsah administratívneho spisu totiž neumožňuje ďalšiemu účastníkovi, ktorý namietal zánik právneho vzťahu, aby vo veci konal, či sa vyjadroval, ak mu nebolo oznámené začatie konania podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona.

9. S poukazom na odôvodnenie krajského súdu v bodoch 31 až 34 namietal, že pre neho ako pre priemerného adresáta toto odôvodnenie nie je zrozumiteľné. V nadväznosti na uvedené poukázal na právo na spravodlivý proces, ktoré obsahuje aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t. j. s uplatneným nárokom a s obranou proti takému uplatneniu

(IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Uviedol, že hoci odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku či pripomienku strany, ktorá bola nastolená, napadnutý rozsudok krajského súdu však tieto predpoklady zákonnosti nespĺňa.

10. Pokiaľ išlo o neakceptovanie námietky týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k reklamným stavbám, sťažovateľ namietal, že mu nie je zrejmé, akým spôsobom mal vrátiť napadnuté rozhodnutie žalovanému, čo konštatoval krajský súd. Ďalej namietal, že kúpna zmluva je zo dňa 11.02.2019, pričom odvolanie je zo dňa 02.01.2019, a preto kúpna zmluva bola pripojená až k žalobe.

11. K otázke namietanej predpojatosti zamestnancov správneho orgánu sťažovateľ uviedol, že táto námietka bola vo všeobecnosti podaná ešte pred podaním žiadosti na prvostupňový orgán v tejto veci a smerovala voči všetkým konaniam, ktoré sú prejednávané na prvostupňovom správnom orgáne. V prípade zamestnancov obce zabezpečujúcich činnosť stavebného úradu ide o zamestnancov, ktorí zabezpečujú činnosť Útvaru hlavného architekta mesta Nitra, pričom táto skutočnosť vyplynula až neskôr v iných konaniach. Podľa sťažovateľa tento konflikt záujmov mali riešiť správne orgány oboch stupňov z úradnej povinnosti.

12. Sťažovateľ s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/3/2011 namietal, že krajský súd sa odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Zároveň namietal, že rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa nespĺňajú kritériá preskúmateľnosti požadované zákonom a správny súd sa odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Sži/1/2009, sp. zn. 1Sžo/23/2010, sp. zn. 1Sžd/12/2011), keď sťažovateľovi naďalej zostáva upretá možnosť pochopiť právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovej časti rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa a po ňom žalovaného.

13. Žalovaný, ani ďalší účastník sa ku kasačnej sťažnosti písomne nevyjadrili.

III.

Konanie pred kasačným súdom

14. Prejednávaná vec bola dňa 14.05.2021 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 1Sžk pod sp. zn. 1Sžk/31/2021. S účinnosťou ku dňu 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Zb. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.08.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu SR (článok 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom technickými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“), ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou sp. zn. 1Sžk/31/2021. Uznesením predsedu najvyššieho správneho súdu zo dňa 29. septembra 2021 bolo rozhodnuté, že JUDr. Monika Valašiková, PhD. (predsedníčka senátu v súdnej veci) je z konania a rozhodovania v tejto veci vylúčená a pre účely rozhodnutia kasačného súdu v tejto veci ju zastupuje JUDr. Petra Príbelská, PhD.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

16. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/38/2019-126 zo dňa 08. októbra 2020, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia

žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/014057-2 zo dňa 21.03.2019 v spojení s opravou č. OU-NR-OVBP2-2019/014057-3 zo dňa 25.03.2019, potvrdzujúceho prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Mesto Nitra č. 128/2018-013-Re zo dňa 23.11.2018.

17. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 29.12.2017 bola správne mu orgánu prvého stupňa doručená žiadosť žalobcu o zmenu doby trvania reklamnej stavby, ktorú špecifikoval ako 1 ks jednostrannej reklamnej stavby typu „Billboard“, ktorá je umiestnená popri Dlhej ulici na pozemku parcelné číslo XXX/X reg. C KN, katastrálne územie U., rozmer reklamnej plochy 5,1 x 2,4 m, identifikačné číslo 15, a to na dobu platnosti nájomnej zmluvy. Predmetná reklamná stavba bola naposledy povolená Rozhodnutím č. 20429/2013-012-La zo dňa 16.02.2015, ako stavba dočasná na obdobie do 31.12.2017.

18. Správny orgán listom zo dňa 15.01.2018 vyzval žalobcu na doplnenie dokladov potrebných k predmetnej žiadosti, a to: kópiu listu vlastníctva (LV), písomné splnomocnenie pre pani O., doklad preukazujúci právo k pozemku, na ktorom sa predmetná reklamná stavba nachádza a zároveň rozhodnutím z rovnakého dňa konanie prerušil.

19. Žalobca následne správne mu orgánu doplnil informatívnu kópiu LV, splnomocnenie, nájomnú zmluvu na prenájom časti pozemku zo dňa 23.09.2010 č. 1273/2010/OM uzavretú s prenajímateľom - Mesto Nitra a Dodatok č. 2 k nájomnej zmluve.

20. Mesto Nitra listom zo dňa 23.02.2018 oznámilo, že dňa 31.12.2017 skončila platnosť nájomnej zmluvy č. 1273/2010/OM zo dňa 23.09.2010 v znení Dodatku č. 2. Nakoľko žalobca ako nájomca ani po výzve Mesta Nitra ako prenajímateľa neodstránil v dodatočnej lehote reklamné zariadenie, mesto Nitra ako žalobca dňa 29.01.2018 podalo žalobu na vypratanie nehnuteľnosti na Okresný súd Nitra pod sp. zn. 12C/9/2018.

21. Správny orgán vyzval žalobcu listom zo dňa 27.02.2018, aby sa v lehote 7 dní od doručenia výzvy oboznámil s podkladmi pre vydanie rozhodnutia, na čo žalobca nereagoval.

22. Správny orgán vydal dňa 23.11.2018 rozhodnutie č. 128/2018-013-Re, ktorým rozhodol podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona tak, že zastavil konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby.

23. Proti rozhodnutiu podal žalobca včasné odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný dňa 21.03.2019 rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2019/014057-2 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Žalovaný konštatoval, že nájomný vzťah medzi žalobcom a mestom Nitra sa neobnovil tak, ako to tvrdil žalobca, nakoľko prenajímateľ (mesto Nitra) podal v zákonnej lehote žalobu na vypratanie nehnuteľnosti. Táto skutočnosť nemôže byť pre stavebný úrad predbežnou otázkou, resp. povinnosťou na postup podľa § 137 stavebného zákona, nakoľko Občiansky zákonník jasne uvádza, že nájomná zmluva sa obnoví len v tom prípade, ak prenajímateľ nepodá v lehote 30 dní po skončení nájmu návrh na vypratanie nehnuteľnosti. Ustanovenie § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka podmieňuje zánik nájomnej zmluvy len podaním návrhu na vypratanie nehnuteľnosti na súde, pričom podmienkou zániku nájomnej zmluvy nie je právoplatné rozhodnutie súdu vo veci. Stavebný úrad predloženú nájomnú zmluvu a doplnené podklady vyhodnotil ako doklad, ktorým stavebník nepreukázal iné právo k pozemku, čo znamená, že bol povinný zastaviť konanie v zmysle § 60 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

24. Podľa § 60 ods. 2 stavebného zákona, stavebný úrad zastaví stavebné konanie, ak stavebník:

- a) nepredložil dokumentáciu vypracovanú oprávnenou osobou,
- b) nepreukázal požadované náležitosti žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 ods. 2 až 4,
- c) nedoplnil žiadosť v určenej lehote podľa odseku 1,
- d) neuviedol v určenej lehote predloženú dokumentáciu do súladu s podmienkami územného rozhodnutia,
- e) vzal žiadosť o stavebné povolenie späť,
- f) začal uskutočňovať stavbu predtým, ako stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť.

25. Podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona, stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej správy.

26. Podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona, ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

27. Podľa § 137 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

28. Podľa § 137 ods. 4 stavebného zákona v konaní, pri ktorom stavebný úrad nariaďuje vo verejnom záujme opatrenia podľa tohto zákona, a ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, urobí si sám úsudok o námietke, pri ktorej nedošlo k dohode, a vo veci rozhodne.

29. Podľa § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájom sa skončí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak.

30. Podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

31. Nakoľko obdobná vec rovnakých účastníkov konania bola predmetom konania a rozhodovania senátu najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Sžk/17/2021 zo dňa 15.12.2021 (rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/42/2019 zo dňa 09. septembra 2020 - pozn.: jedná sa o rozhodnutie, na ktoré krajský súd postupom podľa § 140 SSP odkazuje v bode 23 odôvodnenia. Tak ako sťažovateľ v kasačnej sťažnosti, aj kasačný súd aj v ďalších častiach tohto odôvodnenia bude odkazovať aj na rozhodnutie krajského súdu vo veci rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/42/2019 zo dňa 9. septembra 2020), s ktorým sa kasačný súd stotožňuje a v súlade s § 464 ods. 1 SSP preberá relevantnú časť jeho odôvodnenia v doslovnom znení:

„37. Kasačný súd považuje za kľúčové pre rozhodnutie vo veci posúdenie otázky, či bolo zákonným postupom, keď prvostupňový správny orgán podľa § 60 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona zastavil konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby z dôvodu, že žalobca ako stavebník nepreukázal dokladmi vlastníctvo resp. iné právo k pozemku, na ktorom boli umiestnené predmetné reklamné stavby, a to bez toho, aby aplikoval § 137 stavebného zákona.

38. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis žalovaného a prvostupňového správneho orgánu konštatuje, že sa v plnej miere stotožňuje s odôvodnením kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku krajského súdu a na jeho odôvodnenie v plnom rozsahu odkazuje. Z uvedených dôvodov opakované skutkové a právne závery krajského súdu explicitne nezdôvodňuje. Navyiac, kasačný súd udáva, že krajský súd sa so všetkými relevantnými žalobnými bodmi, riadne vysporiadal a podrobne až vyčerpávajúco zdôvodnil svoje rozhodnutie, pričom racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové aj právne závery.

39. Kasačný súd k aplikácii § 137 stavebného zákona uvádza, že v konaniach upravených v stavebnom zákone sa môžu vyskytnúť tzv. občianskoprávne a iné námietky, o ktorých prináleží rozhodovať súdu. Pôjde predovšetkým o námietky týkajúce sa vlastníckych a užívacích práv k pozemkom a stavbám. Cieľom tohto ustanovenia je o. i. chrániť vlastnícke a užívacie práva oprávnených subjektov - t.j. vlastníkov pozemkov a osôb, ktoré majú užívacie práva k týmto pozemkom. V tejto súvislosti je však potrebné vziať do úvahy rozhodujúce skutkové okolnosti, ktorými je v prvom rade dostatočne jasné a

presné určenie konca prenájmu pozemku, na ktorom sa nachádzala dotknutá reklamná stavba, pričom podľa nájomnej zmluvy č. 1153/06/SM zo dňa 27. novembra 2006 v znení dodatku č. 1 zo dňa 22. júla 2014 a dodatku č. 2 zo dňa 18. júna 2015 bola predmetná zmluva uzavretá na dobu určitú a to do 31. decembra 2017. Ďalšou skutkovou okolnosťou bolo, že žalobca bol prenajímateľom vopred upozornený na koniec nájomnej zmluvy resp. neskôr vyzvaný na odstránenie reklamnej stavby. Žalobca nepreukázal vlastnícke alebo iné právo k pozemku, keďže nepredložil ani novú nájomnú zmluvu ani výpis z listu vlastníctva. Práve naopak, výpisom z listu vlastníctva a vyjadrením prenajímateľa pozemku o skončení nájmu, bol preukázaný vlastnícky vzťah Mesta Nitra k pozemku a vyvrátené „iné právo k pozemku“ zo strany žalobcu. Okrem uvedeného vlastníčkov pozemku podal žalobu na vypratanie nehnuteľnosti v zmysle § 676 ods. 2 OZ, takže je zrejmé, že doba nájmu sa taktiež zo zákona nepredĺžila.

40. Pri aplikácii § 137 stavebného zákona stavebný úrad musí dôsledne vyhodnotiť charakter námietok, či ide skutočne o občianskoprávne námietky alebo námietky územno-technického, prípadne stavebnotechnického charakteru, ktoré sú upravené inými právnymi predpismi. Kasačný súd však zdôrazňuje, že nemožno akceptovať, aby akákoľvek otázka, ktorá môže mať presah do občianskoprávnej oblasti, a ktorú si účastník v konaní podľa stavebného práva uplatní, automaticky a bez príhľadnutia na jej obsah zakladala zákonný dôvod na postup podľa § 137 stavebného zákona. Obsahom námietky žalobcu, ktorá mala občianskoprávny presah nebolo domáhanie sa ochrany vlastníctva, ale namietané predĺženie doby nájmu, čo však, ako správne konštatoval aj krajský súd v napadnutom rozsudku nemalo oporu v zákone a teda kasačný súd s ohľadom na skutkové okolnosti uvedené nepovažuje za tzv. predbežnú otázku, pri ktorej by bolo potrebné aplikovať § 137 stavebného zákona. Kasačný súd v tejto súvislosti konštatuje, že judikatúra (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžp/23/2013 zo dňa 30. apríla 2014) pripúšťa, že správny orgán v stavebnom konaní v rámci svojej rozhodovacej právomoci je oprávnený a aj povinný riešiť aj otázky, ktoré patria do pôsobnosti iných orgánov (t. j. iného správneho orgánu alebo súdu), ak to zákon priamo nevylučuje, vychádzajúc i zo zásady zákonnosti a hospodárnosti konania. Keďže v tomto prípade však podľa kasačného súdu ani nejde o predbežnú otázku, tak ani jej prípadný občianskoprávny presah z nej nečiní občianskoprávnu námietku resp. inú námietku, pri ktorej by mali príslušné správne orgány postupovať podľa § 137 stavebného zákona. Povinnosťou príslušného stavebného úradu je vždy posúdiť charakter a obsah nastolenej otázky, a na základe toho posúdiť svoju kompetenciu, či je oprávnený sám si ju vyhodnotiť, alebo či je potrebné aplikovať § 137 stavebného zákona.

41. Námietku žalobcu o zmätočnom a nejasnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu kasačný súd považuje za nedôvodnú, keďže krajský súd, aj s odvolaním sa na skutkové zistenia dostatočne ozrejmil právne závery, aj spolu s citáciou relevantných právnych predpisov.

42. Kasačný súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že námietky žalobcu obsiahnuté v kasačnej sťažnosti tak neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ani rozhodnutí správnych orgánov a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené tak kasačnú sťažnosť zamietal ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.“

32. V obdobnej právnej veci sťažovateľa rozhodoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ktorý uznesením zo dňa 29.06.2021 sp. zn. II. ÚS 347/2021-13 odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorý namietal porušenie princípu rovnosti, nepreskúmateľnosť rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a skutočnosť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je pre adresáta pochopiteľné. Ústavný súd mal v danom prípade za to, že otázky týkajúce sa § 137 stavebného zákona zodpovedal správny súd aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vyčerpávajúcim a ústavne udržateľným spôsobom. Sťažovateľ mal uzavretú nájomnú zmluvu s Mestom Nitra na dobu určitú, sťažovateľ bol vopred písomne upozornený, že nebude možné predĺžiť nájomnú zmluvu, a napokon sťažovateľ nepredložil žiadny dôkaz o inom práve k pozemku. Navyše z ústavnej sťažnosti, ako ani z obsahu rozhodnutí k nej priložených nevyplývalo, akým relevantným spôsobom sťažovateľ požadoval trvanie, či už nájomnej zmluvy, alebo iné právo k pozemku. Práve táto skutočnosť bola totiž esenciálnou v okolnostiach danej veci a vo vzťahu k povoleniu zmeny doby trvania reklamnej stavby. Uvedené okolnosti boli podľa názoru ústavného súdu podstatnými pre posúdenie otázky možného predĺženia doby trvania reklamnej stavby, resp. posúdenia zákonnosti zastavenia správneho konania. Na tieto právne závery kasačný súd odkazuje a stotožňuje sa s nimi

33. S poukazom na uvedené najvyšší správny súd uzatvára, že rozsudok správneho súdu je zrozumiteľný, dostatočný a v súlade so zákonom, pričom k rovnakému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 8Sžk/45/2020 zo dňa 08.12.2020, ako aj Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veciach - sp. zn. 8Sžk/31/2021 zo dňa 16.12.2021 a sp. zn. 1Sžk/55/2020 zo dňa 15.12.2021.

34. V súvislosti so splnením podmienok pre zastavenie konania podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona kasačný súd dopĺňa, že sťažovateľ požiadal o zmenu doby trvania reklamnej stavby podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona. Jeho povinnosťou bolo stavebnému úradu predložiť úplnú žiadosť podľa § 58 ods. 1 a 2 stavebného zákona, teda - okrem iného - preukázať, že je vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená - alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona. Z okolností prípadu je zrejmé, že nedošlo k obnoveniu nájmu, ako to tvrdí sťažovateľ, ktorý potom nepreukázal, že k pozemku, na ktorom má umiestnenú reklamnú stavbu, má podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona iné právo, ktorú by ho oprávňovalo naďalej túto stavbu na predmetnom pozemku udržiavať a požiadať o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Sťažovateľ teda nepreukázal požadované náležitosti žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej stavby, ktorú ani na výzvu stavebného úradu nedoplnil, a preto bol stavebný úrad povinný konanie zastaviť podľa § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona.

35. V tejto súvislosti sa sťažovateľ odvolával na systematiku procesu podľa stavebného zákona, pričom tvrdil, že správny orgán nemal prihliadať v tejto fáze správneho konania (odstraňovanie nedostatkov žiadosti) na podnet ďalšieho účastníka konania, resp. ak naň prihliadol, nemohol konanie zastaviť v zmysle § 60 ods. 2 písm. b) stavebného zákona. Kasačný súd poukazuje na to, že „podľa § 140 stavebného zákona sa na konanie podľa neho použije správny poriadok. Podľa § 18 ods. 2 Spr. por. je správne konanie začaté dňom, kedy podanie účastníka došlo správnomu orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Tieto účinky má podanie aj vtedy, ak je neúplné a treba ho doplniť; ak by takýto návrh nemal účinky začatia konania, nebolo by možné žiadne konanie zastaviť, hoci to predpokladá § 30 ods. 1 písm. d) Spr. por. Vychádzajúc z cit. § 18 ods. 2 Spr. por. tak stavebné konanie začína dňom, kedy žiadosť o stavebné povolenie dôjde stavebnému úradu. Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona má stavebný úrad upovedomiť ostatných účastníkov o začatí konania, toto upovedomenie však nemá konštitutívny, ale len deklaratórny účinok - len účastníka upovedomuje, že konanie sa už začalo v zmysle § 18 ods. 2 Spr. por. Účastníctvo v správnom konaní je podľa § 14 Spr. por. naviazané na existujúce konanie; osoba, ktorá spĺňa zákonné podmienky v okamihu začatia konania, sa stáva účastníkom už týmto okamihom a bez ohľadu na to, či o ňom bola upovedomená“ (rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Sžk/17/2021 zo dňa 25.05.2022). V prejednáwanej veci sťažovateľ podal stavebnému úradu žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby dňa 29.12.2017. Týmto dňom sa podľa citovaných ustanovení začalo konanie o tejto otázke a týmto dňom sa jeho účastníkom stal aj ďalší účastník, a to bez ohľadu na to, že stavebný úrad ešte nepostupoval podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona. Ak stavebný úrad prihliadal na podanie ďalšieho účastníka, nemožno na tomto postupe vidieť nič nezákonné, preto je uvedená námietka nedôvodná.

36. Sťažovateľ napokon v kasačnej sťažnosti nesúhlasil so záverom správneho súdu, ktorý vyslovil, že obsahom administratívneho spisu nebola žiadna námietka predpojatosti, a tak sťažovateľ predpojatost' riadne nenamietal. Tu však treba zdôrazniť, že sťažovateľ svoje argumenty ohľadom predpojatosti zamestnancov stavebného úradu počas konania viackrát mierne upravil. Sťažovateľ si v priebehu administratívneho konania vyžiadaval kópiu celého administratívneho spisu, ktorá mu bola zaslaná dňa 07.11.2018, no napriek tomu v odvolaní (č. I. 21 - administratívny spis) zo dňa 21.12.2018 proti prvostupňovému rozhodnutiu vôbec netvrdí, že by v spise absentovala jeho námietka predpojatosti, poukázal však na činnosť zamestnancov stavebného úradu a na teóriu zdania a že pre pomer k veci nemožno považovať rozhodovanie správneho orgánu za nezaujaté a nestranné (str. 5 odvolania). V správnej žalobe potom sťažovateľ namietol, že sa žalovaný s touto argumentáciou nevysporiadal. Sťažovateľ však ani v odvolaní, ani v správnej žalobe netvrdil, že námietka predpojatosti mala byť súčasťou tohto spisu, no nebola. Až potom, čo správny súd vyjadril názor, že žalovaný sa predpojatost'ou zaoberať nemusel, pretože námietka nebola uplatnená v tomto konkrétnom konaní, začal sťažovateľ tvrdiť, že súčasťou spisu byť mala. Takáto námietka je však s ohľadom na ustanovenie § 439 ods. 3 písm. b) SSP („(3) Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak b) sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol) neprípustná. Čo sa týka samotného právneho posúdenia toho, či sťažovateľ v priebehu konania pred

správnymi orgánmi vzniesol kvalifikovanú námietku zaujatosti/predpojatosti, kasačný súd sa stotožňuje s krajským súdom (vysloveným vo veci sp. zn. 11S/42/2019) v tom, že sťažovateľ v administratívnom konaní námietku predpojatosti neuplatnil.

37. V uvedenom kontexte kasačný súd konštatuje, že správny súd sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne venoval tým námietkam sťažovateľa, ktoré majú pre vec podstatný význam. Kasačný súd po preskúmaní obsahu, štruktúry a logických nadväzností vyhodnotenia jednotlivých skutkových dôvodov v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že správny súd postupoval v intenciách ust. § 139 ods. 2 SSP. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že napadnutý rozsudok nie je pre bežného adresáta pochopiteľný, obsah napadnutého rozsudku bol do značnej miery podmienený množstvom a rôznorodosťou žalobných námietok, na ktoré správny súd reagoval.

38. K námietke sťažovateľa ohľadom odklonu krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačný súd uvádza, že argumentáciu rozhodovacou praxou kasačného súdu nebola sťažovateľom uplatnená vhodne, resp. presvedčivo. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/3/2011 sa týka odlišnej právnej otázky, t.j. sa vo svojej podstate netýka merita veci, pričom s námietkou ohľadom aplikácie § 137 stavebného zákona sa kasačný súd vysporiadal v bodoch 31 - 33 tohto rozsudku. Čo sa týka kritérií preskúmateľnosti a odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Sži/1/2009, sp. zn. 1Sžo/23/2010, sp. zn. 1Sžd/12/2011), kasačný súd je toho názoru, že správny súd sa od uvedených rozhodnutí neodchýlil, keď dospel k záveru o preskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného.

39. Pre úplnosť kasačný súd dopĺňa, že v čl. II, bode 2. kasačnej sťažnosti sťažovateľ namieta, že z konania a rozhodovania vo veci mali byť vylúčení niektorí zamestnanci mesta Nitra, keďže títo nespĺňajú podmienky podľa § 117 ods. 3 stavebného zákona („(3) Zamestnanec obce, ktorý zabezpečuje činnosť stavebného úradu, musí spĺňať osobitný kvalifikačný predpoklad. Získanie osobitného kvalifikačného predpokladu sa overuje skúškou. Obsah a rozsah odbornej prípravy a postup pri overovaní a osvedčovaní osobitného kvalifikačného predpokladu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad.“), a to v tom zmysle, že „v skutočnosti nejde o zamestnancov obce zabezpečujúcich činnosť stavebného úradu, ale o zamestnancov obce zabezpečujúcich činnosť Útvaru hlavného architekta mesta Nitra, ktorá skutočnosť vyplynula až neskôr v iných konaniach...“. Sťažovateľ ako dôkaz na preukázanie tejto skutočnosti označuje 5 listov, ktoré mali - podľa názoru sťažovateľa - poslať práve vylúčení zamestnanci, resp. zamestnanci, ktorí neboli zamestnanci stavebného úradu, tretím stranám. Ako už bolo uvedené v odôvodnení tohto rozsudku, podľa názoru kasačného súdu sa krajský súd s námietkou údajnej zaujatosti zamestnancov správneho orgánu, resp. s tým, že takáto námietka sťažovateľom v priebehu správneho konania kvalifikovane vznesená nebola, riadne vysporiadal. Navyiac najvyšší správny súd dopĺňa, že ak sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta okolnosti, ktoré neboli predmetom konania pred krajským súdom, tieto sú bez ďalšieho v tomto konaní bez právnej relevancie (§ 439 ods. 3 písm. b) SSP SSP). Sťažovateľ však skutočnosť, že by v jeho veci v rámci konania pred stavebným úradom (správnym orgánom prvého stupňa) mali konať zamestnanci mesta Nitra, ktorí nie sú zamestnancami stavebného úradu podľa § 117 ods. 3 stavebného zákona, v správnej žalobe nenamieta. Bez ohľadu na uvedené, kasačný súd pre úplnosť dopĺňa, že ak sťažovateľ v 5 listoch, ktoré priložil ku kasačnej sťažnosti poukazuje na to, že F.. M.. H. a S.. Z. V. mali v jeho veci konať ako správny orgán prvého stupňa (t.j. ako stavebný úrad, tak táto skutočnosť z predložených listov - podľa názoru kasačného súdu - nevyplýva. Všetkých 5 listov priložených ku kasačnej sťažnosti (zo dňa 04.07.2017 - Agrokomplex NÁRODNÉ VÝSTAVISKO, štátny podnik, zo dňa 07.07.2017 (3 listy) - SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik a zo dňa 04.07.2017 - SOŠ potravinárska) sú listami, v ktorých primátor mesta Nitra upovedomuje adresátov o tom, že reklamné stavby, ktoré sa nachádzajú na ich parcelách, sú podľa relevantného územného plánu neprípustné. V hlavičke listov je pritom ako odosielateľ uvedený subjekt: „Mesto Nitra, Mestský úrad v Nitre, útvary hlavného architekta, Referát urbanizmu a architektúry“ a ako vybavujúce osoby sú uvedené F.. M.. H. a S.. V.. Podľa názoru kasačného súdu je však nesporné, že prípadné upovedomovanie vlastníkov pozemkov o tom, že na ich nehnuteľnosti sa nachádza stavba, ktorá je v rozpore s územným plánom, príp. súvisiace výzvy, nie sú činnosťou stavebného úradu a táto činnosť je nepochybne subsumovateľná práve pod právomoci spadajúce pod Útvary hlavného architekta mesta Nitra (referát urbanizmu a architektúry). I nadväzujúca kasačná argumentácia sťažovateľa o tom, že F.. M.. H. a S.. V. nie sú na zozname zamestnancov stavebného úradu, je potom podľa kasačného súdu bez vecnej relevancie. Paradoxne totiž sťažovateľ tak v žalobe, ako ani v kasačnej sťažnosti žiadnym spôsobom nekonkretizoval, od čoho odvíja svoj

záver, že uvedení zamestnanci (útvaru hlavného architekta) konali a rozhodovali vo veci predĺženia doby trvania reklamnej stavby (t.j. vo veci samej), t.j. že konali ako zamestnanci stavebného úradu (v rozpore so zákonom). Naopak, sám sťažovateľ v texte kasačnej sťažnosti uvádza, že tieto osoby oslovovali tretie strany „v mene tohto útvaru“ (rozumej: Útvar hlavného architekta Mesta Nitra). Na strane druhej, je nepochybné, že v texte žaloby sťažovateľ odvíjal tvrdenú nezákonnosť konania F. M.. H. a S.. V. od iných okolností (tvrdená vznesená námietka zaujatosti/predoajatosti), nie od toho, že by títo konali v mene stavebného úradu, hoci na tomto úrade neboli služobne zaradení (§ 117 ods. 3 stavebného zákona), pričom s predmetnou námietkou zaujatosti sa krajský súd riadne vysporiadal (odkazujúc na iné rozhodnutie krajského súdu v obdobnej veci) - k tomu pozri aj toto odôvodnenie.

40. V zmysle ustálenej judikatúry, všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Nie je povinnosťou ani právom súdu namiesto žalobcu dohľadávať skutkové a právne dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, či z ním tvrdených okolností následne ďalej vyvodzovať ďalšie dôvody nezákonnosti, pokiaľ ich žalobca v žalobe dostatočne konkrétne nenamietal. Preto ak mal sťažovateľ za to, že z ním podanej žalobnej námietky mali byť vyvedené aj ďalšie skutočnosti, tieto mal v správnej žalobe dodatočne jasne uviesť.

41. Výkon správneho súdnictva je založený na návrhovej slobode účastníka (žalobcu), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*). Súčasťou systému zodpovednosti účastníka za obranu svojich práv je aj uplatňovanie koncentračnej zásady v správnom súdnom konaní, ktorá sa prejavuje predovšetkým v stanovení dvojmesačnej prepadnej lehoty na vymedzenie všetkých žalobných bodov, teda tvrdení o porušení určitého právneho predpisu v postupe alebo rozhodnutí správneho orgánu (§ 181 ods. 1, § 183 SSP). V uvedenej lehote je žalobca povinný stanoviť hranice súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia a nastoliť okruh otázok, ku ktorým správny súd zaujme stanovisko a urobí záver o tom, či postup a rozhodnutie orgánu verejnej správy bol z namietaného hľadiska v súlade alebo v rozpore s právnymi predpismi. Na dôvody žaloby, ktoré neboli uplatnené v stanovenej lehote, súd neprihliada, až na výnimky stanovené zákonom (§ 134 ods. 2 SSP).

42. Čo sa týka námietky celkovej nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku a skutočnosti, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je pre adresáta pochopiteľné (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 SSP. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

43. V uvedenom kontexte kasačný súd konštatuje, že správny súd sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne venoval tým námietkam sťažovateľa, ktoré majú pre vec podstatný význam. Kasačný súd po preskúmaní obsahu, štruktúry a logických nadväzností vyhodnotenia jednotlivých skutkových dôvodov v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že správny súd postupoval v intenciách ust. § 139 ods. 2 SSP. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že napadnutý rozsudok nie je pre bežného adresáta pochopiteľný, obsah napadnutého rozsudku bol do značnej miery podmienený množstvom a rôznorodosťou žalobných námietok, na ktoré správny súd reagoval.

44. V súhrne navyiac kasačný súd dopĺňa, že do podstatnej miery analogickú argumentáciu, akú sťažovateľ použil v tomto kasačnom konaní, uplatnil aj v rámci skoršieho konania pred najvyšším správnym súdom (sp. zn. 1Sžk/55/2020), pričom správnosť právnych záverov kasačného súdu vyjadrená v uvedenom rozhodnutí už prešla aj testom ústavnosti, keď Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. I. ÚS 707/2022-16 zo dňa 21. decembra 2022 ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol. Práve na toto rozhodnutie pritom odkazuje kasačný súd aj v bode 33 tohto rozsudku ako na jedno z rozhodnutí, na ktoré prihliadal pri rozhodovaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa v tejto veci.

45. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal, žalovanému ich náhrada

nevyplýva zo zákona a ďalšiemu (pibratému) účastníkovi náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 169 SSP, keďže mu nevznikli trovy v súvislosti s plnením povinnosti.

46. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.